

28 травня відбулося засідання вченої ради університету, на якому було зроблено ряд доповідей. Серед них — доповіді «Про хід виконання заходів по дальшому розвитку і удосконаленню університетської освіти» (доповідач професор Д. І. Поліщук), «Про перспективи розвитку спеціальності з прикладної математики на механіко-математичному факультеті»

(доповідачі доцент В. О. Плотников, професор М. С. Синюков), «Про перспективи розвитку плану наукових досліджень на 1976—1980 рр.» (доповідач професор В. В. Фашенко) та інші.

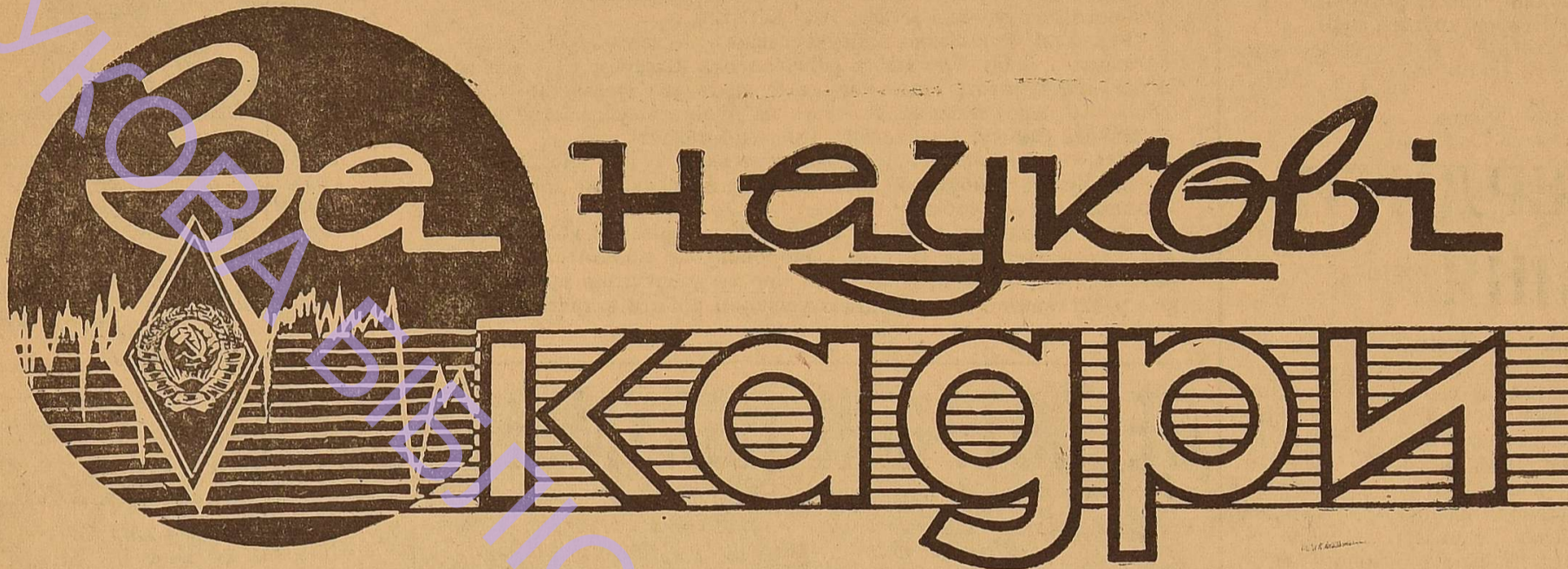
Вчена рада затвердила рішення рад факультетів про присудження вчених ступенів та присвоєння вчених звань.

Сьогодні в Одеському окружному Будинку офіцерів відбувається урочистий вечір, присвячений випуску медичних сестер. У програмі — урочиста частина, концерт. Учасників вечора чекають призи за краще виконання пісень, бальних і народних танців.

З 26 травня по 5 червня у спортивно-оздоровчому таборі ОДУ проходить Всесоюзний симпозіум з теоретичної фізики.

З 25 травня почав працювати спортивно-оздоровчий табір університету «Чорноморка». Бажаючих відпочити запрошують до вузівського табору.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 20 (1156)

30 травня 1974 року.

Ціна 2 коп.

За політику партії та уряду

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВЛКСМ ЗАКЛИКАЄ ВСІХ МОЛОДИХ ВИБОРЦІВ ВЗЯТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ВИБОРАХ, ВІДДАТИ СВОЇ ГОЛОСИ ЗА НЕПОРУШНИЙ БЛОК КОМУНІСТІВ І БЕЗПАРТІЙНИХ.

(Із Звернення ЦК ВЛКСМ до всіх молодих виборців).

ЗУСТРІЧАЄМО ЯК СВЯТО

Як одне з світлих і радісних всенародних свят зустрічаємо ми вибори у Верховну Раду СРСР. Радянських людей надихає гарячий заклик партії віддати свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

Звернення ЦК КПРС викликало жвавий відгук у нашого студентства. У ці дні студенти університету заявляють про палке прагнення прийти до виборів з новими зверненнями у навчання.

Ми, першокурсники мехмату, взяли зобов'язання якнайуспішніше скласти екзаменаційну сесію. До речі, 15 червня — напередодні виборів, ми складемо іспит з ЕОМ. Успішно скласти його — наше святкове зобов'язання.

Ми одностайно віддамо свої голоси за кандидатів народу.

ЗА РОЗКВІТ НАУКИ

На геолого-географічному факультеті з великою увагою читали Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Висока оцінка роботи вчених надає нових сил, надихає на самовіддану працю в ім'я нашого суспільства.

Так, наука служить людям. У Зверненні сказано: «Голосуючи за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, ви тим самим будете голосувати за дальший розвиток народної освіти і охорони здоров'я, за нові досягнення науки і культури».

Опже, всі співробітники, і я в тому числі, маємо голосувати за дальший розквіт науки, за нові відважні пошуки, за нові успіхи у пізнанні. Голосувати за щастя людини. З радістю віддамо свої голоси кандидатам народу.

Є. ЧЕРКЕЗ, аспірант кафедри інженерної геології.

В ОБСТАНОВЦІ ПІДНЕСЕННЯ

Країна готується до виборів у вищий орган Радянської влади — Верховну Раду СРСР. Як завжди, підготовка до цієї визначної події у житті народу проходить в обстановці величезного трудового піднесення. Кожний трудівник прагне зробити подарунок до свята радянської демократії.

Під знаком творчого підйому напередодні виборів розпочинається цього року сесія в університеті. Студенти розуміють, що їхній подарунок — це відмінне навчання, сумлінне ставлення до своїх обов'язків.

Редакція звернулася до проректора по учбовій роботі професора Д. І. Поліщука з проханням розповісти про хід підготовки до сесії.

— Нинішня сесія має свої особливості. Справа в тому, що на зимовій сесії ми прохи здали свої позиції. Тому в цьому семестрі вжито цілий ряд заходів, які, оподібаємось, дадуть позитивні наслідки. Мова йде про вдосконалення системи атестацій, контролю за поточною успішністю студентів. Особливу увагу надали контролю за самостійною роботою або самопідготовкою. Сучасний вуз не може задовольнитися таке становище, коли заняття відбуваються тільки «за дзвоником», а позалекційний час студента залишається поза увагою викладачів.

Важливе значення надається підвищенню якості підготовки спеціалістів.

Одне з найголовніших завдань сучасного університету у світлі зрослих вимог до університетської освіти — добитися того, щоб наука стала справді активною, діловою формою навчання.

Розв'язання його служить введення на всіх факультетах системи УДР, залучення всіх студентів до наукового пошуку, більш тісний зв'язок з кафедрами і кафедральними дослідженнями.

Так, прийшов час звітувати за семестр. Зроблено багато, і мож-

на сподіватися, що результати будуть добрі.

Про те, як ідуть справи на механіко-математичному факультеті, розповідає наш позаштатний кореспондент.

На XVII з'їзді ВЛКСМ Л. І. Брежнев сформулював основні завдання, які стоять перед молоддю: «Перед молоддю як ніколи гостро стоїть завдання весь час поповнювати і поглиблювати свої знання, оволодівати останніми досягненнями науки і техніки».

Сесія — найвідповідальніша і напружена пора як для кожного студента, так і для викладацького колективу. Студенти мехмату добре розуміють важливість завдань, поставлених перед ними. Вони сумлінно готуються до занять, наполегливо працюють. Велику роль відіграє у підготовці до сесії комсомольська організація. Кожний комсомолець взяв індивідуальні зобов'язання, широко розгорнулося змагання між групами, курсами. Підготовці до успішного складання сесії приділялася велика увага на Ленінському заліку. І, звичайно, чимало турбот у декана факультету професора М. С. Синюкова і його заступника доцента М. Я. Тихоненка. Тому я і попросила Миколу Яковича Тихоненка розповісти нашим читачам, як іде підготовка і складання іспитів, які неможливо досягти без чіткої організації мехмату, що заважає успішному проведенню сесії?

— Літня сесія, — сказав Микола Якович, — починається з ліквідування заборгованості зимової сесії. На жаль, не всі наші студенти показують приклад у навчанні. Деканатом складений графік іспитів і консультацій, але кількість консультацій в цьому році мала порівняно з минулими роками. Цей сумний факт пояснюється тим, що на мехматі не вистачає аудиторій. У період сесії йде прийом екзаменів у абітурієнтів, які вступають на вечірній і заочний відділи. Тому вільних аудиторій залишається мало.

Гостра потреба в аудиторіях привадиють і до того, що зменшується час проведення того чи іншого іспиту.

Як деканатом, так і комсомольською організацією багато робиться для того, щоб студенти мали можливість найкращим чином підготуватися до екзаменів. На І і ІІ курсах введені обов'язкові консультації з диференціального рівняння, математичного аналізу і деяких інших предметів. Над найслабшими студентами І курсу взяли шефство студенти-старшокурсники та аспіранти, які допомагають у навчанні. З боржниками проводяться бесіди на курсових бюро і бюро факультету, а також в деканаті. Головне завдання цих бесід — допомогти відстаючим. Залікова сесія розпочалася. Незабаром будемо складати іспити. Які перші результати, які побажання у деканаті?

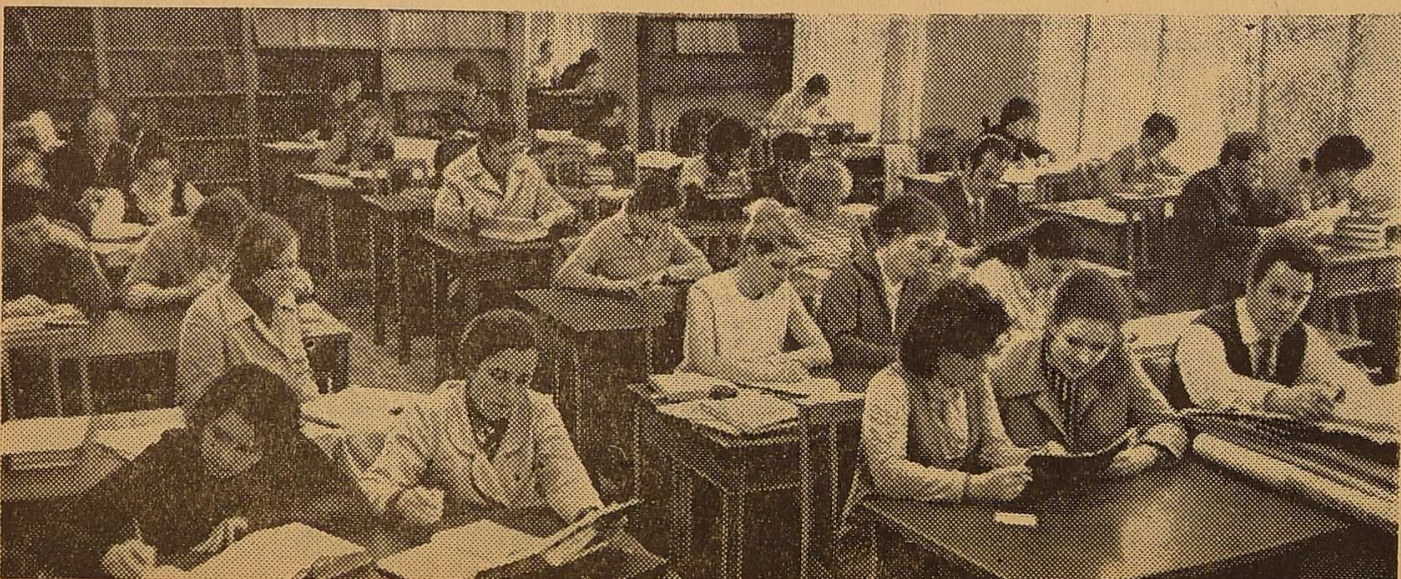
— Почну з другої частини питання. Хочеться, щоб чіткіше працювали читальні зали, особливо в гуртожитках. Гадаю, що необхідно створити читальний зал і у приміщенні університету на 60—70 осіб. Це в значній мірі сприяло б підготовці студентів до занять і екзаменів. Під час зимової сесії такий зал вдалося створити в аудиторії № 42, але зараз там працює приймальня комісія. Необхідність такого читального залу очевидна.

Вже розпочалися заліки на молодших курсах, складають іспити біллі СБЗ і піонервожаті. Хочеться побажати, щоб всі студенти виконали взяті зобов'язання, щоб в наступному році Микола Якович розпочав свою розповідь з великих успіхів літньої сесії.

ТОВАРИШІ ВИБОРЦІ!
ПРАЦІВНИКИ НАУКИ
І КУЛЬТУРИ, ОСВІТИ І
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я,
ДІЯЧІ ЛІТЕРАТУРИ І
МИСТЕЦТВА! ПОЛІТИКА
КОМУНІСТИЧНОЇ
ПАРТІЇ — ЦЕ ПОЛІТИКА,
СПРЯМОВАНА НА
ВСЕБІЧНИЙ ДУХОВНИЙ
РОЗКВІТ РАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА. ГОЛОСУЮЧИ
ЗА КАНДИДАТІВ БЛОКУ
КОМУНІСТІВ І БЕЗПАРТІЙНИХ,
ВИ ТИМ САМИМ БУДЕТЕ
ГОЛОСУВАТИ ЗА ДАЛЬШИЙ
РОЗВИТОК НАРОДНОЇ
ОСВІТИ І ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я, ЗА НОВІ
ДОСЯГНЕННЯ НАШОЇ
НАУКИ І КУЛЬТУРИ!

(Із Звернення ЦК КПРС до всіх виборців, громадян СРСР)

НА ПОРОЗІ— СЕСІЯ

ПЕРШІ УСПІХИ

Повним ходом іде підготовка до літньої сесії на геолого-географічному факультеті.

У географів зараз в розпалі залікова сесія. Успішно попрацювали над курсовими роботами першокурсники: курсові роботи захи-

щено тільки на «4» і «5». А у геологів вже іде екзаменаційна сесія. Вони готуються до літньої практики, збирають рюкзаки, обладнання для експедицій.

Н. БАЙДЕЛЮК, студентка І курсу геофаку.

Г. СТАРКО, студентка ІІІ курсу мехмату.

КОМСОМОЛЬСЬКА СТОРІНКА

«Ленінський заповіт вчитися був і залишається найважливішим, найактуальнішим у всій діяльності комсомолу», — підкреслюється у звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XVII з'їзду комсомолу.

Як ми повідомляли, комітет комсомолу підбив підсумки Ленінського огляду-конкурсу на кращу академію, присвяченого 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Цей огляд, що проходив у межах Ленінського залу «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!» — став своєрідною громадсько-політичною атестацією первинних комсомольських організацій, дійовим засобом активізації боротьби за високу успішність.

Про свої досягнення, про те, що сприяло успіху, розповідає комсорг кращої групи університету — І група другого курсу юрфаку НАТАЛІЯ СЕРЬОГОВА.

ДОСВІД ПЕРЕДОВИХ—ВСІМ

ТРЕБА ПІДТВЕРДИТИ ВИСОКЕ ЗВАННЯ

— Краща група університету! Це, звичайно, великий успіх. Однак ми, студенти групи, розуміємо, що це покладе на нас додаткову відповідальність. Безумовно, ми дуже раді такій оцінці нашої групи і цю радість разом з нами розділяють і наш курс, і факультет.

Я думаю, що це заслужений успіх. Зимову сесію на відмінно склали 10 студентів нашої групи. Деякі одержали одну чи дві четвірки. Це закономірний результат. Адже наше завдання — відмінно навчатись, всі студенти групи правильно розуміють його і віддали всі сили, щоб досягти бажаного результату. Слід відмітити, що в нас немає секретів один від одного, дух дружби і взаємодопомоги — ось наш союзник. Характерна картина для нашої групи — жвава дискусія з якого-небудь питання семінарського заняття після проведеного семінару.

Адже головне — це правильно зрозуміти те, що пропонувано нам учбовим матеріалом, тому що неможливо стати справжнім юристом, маючи прогалини в знаннях. В нашої групі 26 осіб, із них 5 студентів із НРБ.

Хотілось би розповісти про деяких наших студентів. Особливо про найкращу нашу студентку Натасу Юркевич. Наташа — відмінниця, добрий товариш, можна вчитися у неї спокійно, умінно серйозно підходити до всіх питань, умінно своєчасно допомогти товаришу. Велику допомогу в навчанні завжди надає Наташа Мусич.

Багато часу віддають роботі в органах МВС суду і прокуратури Діма Живчик, Олександр Журавель, Ваня Корой та інші.

ХРОНІКА У комітеті ЛКСМУ

Відбулося чергове засідання комітету комсомолу університету. На ньому було розглянуто питання «Про завдання комсомольських організацій університету, що випливають з рішень XVII з'їзду ВЛКСМ» (доповідав секретар ко-

мітету ЛКСМУ В. Шибуняєв). Про роботу факультетських штабів «Трудове літо» інформували комсорги факультетів. З обговорених питань прийняті відповідні рішення.

Успіхи добрі. Але зупинитись на досягнутому ми не можемо, бо будь-який успіх зобов'язує підтвердження його і подальший розвиток. Ми будемо багато працювати, докладаючи максимум зусиль для того, щоб бути гідними у боротьбі за звання Ленінської групи.

Попереду літня сесія. І наше завдання — успішно скласти її, підтвердити своє високе звання кращої групи університету.

Н. СЕРЬОГОВА, комсорг I групи II курсу юрфаку.

Володимир Архипов — член збірної команди університету з футболу, він вмільо поєднує навчання зі спортом. Успішно йде складання норм ГПО.

Ті відношення дружби і взаємоповаги, які склалися в нашій групі, визначають і успішність, і дисципліну, що допомогло нам стати кращою групою університету.

Успіхи добрі. Але зупинитись на досягнутому ми не можемо, бо будь-який успіх зобов'язує підтвердження його і подальший розвиток. Ми будемо багато працювати, докладаючи максимум зусиль для того, щоб бути гідними у боротьбі за звання Ленінської групи.

Попереду літня сесія. І наше завдання — успішно скласти її, підтвердити своє високе звання кращої групи університету.

Н. СЕРЬОГОВА, комсорг I групи II курсу юрфаку.

Володимир Архипов — член збірної команди університету з футболу, він вмільо поєднує навчання зі спортом. Успішно йде складання норм ГПО.

Ті відношення дружби і взаємоповаги, які склалися в нашій групі, визначають і успішність, і дисципліну, що допомогло нам стати кращою групою університету.

Успіхи добрі. Але зупинитись на досягнутому ми не можемо, бо будь-який успіх зобов'язує підтвердження його і подальший розвиток. Ми будемо багато працювати, докладаючи максимум зусиль для того, щоб бути гідними у боротьбі за звання Ленінської групи.

Попереду літня сесія. І наше завдання — успішно скласти її, підтвердити своє високе звання кращої групи університету.

Н. СЕРЬОГОВА, комсорг I групи II курсу юрфаку.

Отже, прем'єра

«Самое такое» — так назвали свою виставу самодіяльні артисти знову створеного театру університету. Прем'єра відбуватиметься сьогодні, а також завтра та 1 червня у великому актовому залі о 20-й годині.

У студентів вже склалося тверде переконання: хто не побував влітку в студентському загоні, не працював разом зі своїми товаришами на будівлі чи на колгоспних ланах Олександрії, на цілиних просторах Казахстану чи в тайзі Західного Сибіру, той не знає, що таке справжнє студентське життя!

Трудова активність, участь у вирішенні важливих народногосподарських завдань — не просто традиція, а характерна риса радянської вузівської молоді!

Студентські будівельні загопи довели свою високу виховну і економічну ефективність, стали школою професійного зростання, громадсько-політичної роботи, організаційських навичок, громадянського загартування майбутніх керівників виробництва. З кожним роком цей рух завойовує все більшу популярність у вузах країни.

У звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XVII з'їзду комсомолу відзначалося: «В будівельних загонах студенти проходять школу трудового і фізичного загартування, прилучаються до справжньої державної справи, ведуть велику політичну і культурну роботу. Робітниче загартування, одержане в загоні, вони пронесуть через усе своє життя. До великих трудових справ у 1974 році готуються 550 тисяч бійців студентського будівельного загону імені XVII з'їзду ВЛКСМ...»

У складі Всесоюзного студентського будзагону-74 працюватимуть і бійці Одеського університету. Штабом «Трудового літа» при комітеті комсомолу вже закінчено формування загонів, які через місяць з'являться на будівельних майданчиках Західного Сибіру, Казахстану, Одеської області.

Нешодавно командири університетських будзагонів побували на місцях майбутньої дислокації загонів, уклали договори і визначили обсяг робіт.

Наш кореспондент Б. ПЕРЕЖНЯК зустрівся з командирами університетських СБЗ-74 і запропонував поділитися враженнями від поїздки, розповісти про ту роботу, що триває зараз у загонах по підготовці до успішної роботи в третьому семестрі.

ДЕ ПОТРІБНІ ПОЛУМ'ЯНІ СЕРЦЯ

СБЗ

Студентські будівельні загопи — це така форма виявлення і мобілізації енергії студентства, його активності, яка, по-моєму, цілком відповідає і потребам нашого часу, і запитах самої молоді».

(З виступу Л. І. Брежнєва на I Всесоюзному з'їзді студентів).

Розповідає командир СБЗ «Горизонт-74» ОЛЕКСІЙ ДЕЙНЕГА:

«Горизонт» знову з'явився на студзагонівському обрії. Але тепер він став на цілий рік дорослішим.

Наш «Горизонт» був створений на I курсі юридичного факультету в 1973 році. І ось будзгони продовжують своє життя. Основний склад загону — другокурсники юрфаку, є і декілька першкурсників. Більшість бійців працювали в будзагоні минулого літа. Вони — ядро загону. Та від них не відстають і новачки — показали себе сумлінними, трудолюбивими на недільниках і суботниках. І тому сміливо можна сказати, що у якісному відношенні загін вдалий, з такими бійцями можна працювати.

Вже зараз «Горизонт-74» готовий приступити до роботи. А вона чимала — будуватимемо в Іванівському районі спорудження по захисту від ерозії ґрунту, потрібно освоїти 70 тисяч карбованців капіталовкладень.

Я побував уже на місці майбутньої дислокації загону, зустрічався з керівниками колгоспів «Победа» та імені Горького, де ми будемо виконувати роботи. Всі питання щодо побуту студентів, забезпечення житлом в основному вже вирішені, укладено договір. І як тільки складемо екзамени — у шлях-дорогу до Іванівського району, де нашу роботу добре знають ще з минулого року.

Мені хочеться сказати про будзгін як про форму пізнання людини. Адже коли живеш, працюєш і відпочиваєш разом, яскраво проявляються всі позитивні і негативні риси людини.

Наш «Горизонт» в минулому році завоював I місце у змаганнях серед університетських будзагонів. Всі ми прагнемо з гідністю пронести наш будзагонівський прапор і в цьому, четвертому, визначальному році п'ятиріччя.

«Справді чудову сторінку вписало у дальший розвиток цілих радгоспів радянське студентство. Не перший рік на полях і в будівельних загонах працюють, і працюють на совість, багато тисяч студентів. І для нас, товариші, важливо не тільки те, що вони дають цілині, а й те, що цілина дає цим юнакам і дівчатам!»

Вони проходять тут школу трудового і фізичного загартування, прилучаються до справжньої державної справи...»

(Із виступу Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на урочистому засіданні в Алма-Аті, присвяченому 20-річчю освоєння цілини).

Розповідає командир СБЗ «Цілина-74» СТАНІСЛАВ ПІДЯЄВ:

Лише наприкінці другого дня мене зустрів радгосп Уршацький Камішинського району Кустанайської області Казахської РСР — місце майбутньої дислокації нашого будзагону «Цілина-74». Позадку — тисячі кілометрів шляху, подоланого трьома літаками і автобусами. І перше, що вразило — скрізь, куди не кинь оком, рівнина з численними озерами і багатогісячними чередами овець. Тут ще цілина, ніким ніколи ще не тронута неосвоєна земля простори.

Того ж дня, о 20-й годині за місцевим часом (18-й за московським), я був запрошений на планьорку до директора радгоспу. Тут були присутні заступники директора, головний агроном, виконроб, начальник будівельної дільниці, завідувач гаражем та багато інших. На чолі «споду заїздань» (за жаргівним визначенням радгоспівців) — директор радгоспу С. Омаров. Спочатку обговорювалися радгоспні справи, а потім дійшли і до мене. Вислухавши уважно й закидали запитаннями, ледь встигав відповідати. Це мені одразу сподобалося — люди серйозно зацікавлені в нашій роботі. «Ну, думаю, тримайтесь!». І сам закидав безліччю питань присутніх. Одним словом, наші переговори з керівництвом радгоспу закінчилися досить опівночі. Адже питань було багато, а вирішити все і укласти договір треба всього за кілька днів.

Вранці наступного дня разом зі старшим виконробом радгоспу К. Бісеновим я ознайомився з господарством радгоспу, проектною документацією, з планом забудови центральної садиби. Побував і на місцях, де незабаром наші студенти споруджуватимуть житлові будинки. З гордістю за свій радгосп начальник будівельної дільниці показував мені на складі запаси будматеріалів — там було все, що нам потрібно для роботи.

«Комсомольці скрізь на передових рубежах. Вони всюди, де потрібні полум'яне серце, допитливість, розум, ерудиція та ініціатива...». Ці слова, промовлені Л. І. Брежнєвим на XVII з'їзді ВЛКСМ, чи не найкраще підходять до цих юнаків і дівчат із значками «СБЗ-74», що своєю ударною самовідданою працею на будівельних майданчиках вносять гідний вклад у всенародну скарбницю четвертого, визначального року п'ятиріччя.

«БУТИ ЗАВЖДИ З ПАРТІЄЮ, З НАРОДОМ — ЯСКРАВА ПАТРІОТИЧНА РИСА РАДЯНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА. ПЕРЕКООНЛИВИЙ ВИЯВ ВОНА ЗНАХОДИТЬ У МАСОВОМУ РУСІ СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ ЗАГОНІВ...» (Із звіту ЦК ВЛКСМ XVII з'їзду комсомолу).

Переговори з дирекцією радгоспу завершилися укладенням договору на роботу СБЗ «Цілина-74» в літній період. І вже через три дні після прибуття в Уршацьку доповідав загальному штабові, що з усіх питань нами досягнуто цілковите взаєморозуміння.

«Західний Сибір став всесоюзною комсомольською будовою номер один. 6 тисяч юнаків і дівчат — посланці комсомольських організацій всіх республік — щороку стають новоселами цього краю. Тут кожного літа ударно працюють 20 тисяч бійців студентських будівельних загонів...»

(Із звіту ЦК ВЛКСМ XVII з'їзду комсомолу).

Розповідає командир СБЗ «Парус-74» МИКОЛА ГЛАДЕНКО:

Місце нашої дислокації — Тюмень, край романтики і студентів, бо кожного літа, починаючи з липня, тут збуджують тайгову тишу студентські гітари й завяють пісні. Працюватимемо в селищі Піонерському Советського району — споруджуватимемо житлові будинки, провадитимемо капітальний ремонт житла для працівників місцевого ліспромгоспу.

Під час моєї поїздки в Тюмень з керівниками Піонерського ЛІПГ (ліспромгоспу) були вирішені питання щодо обсягу робіт, місця дислокації і житлових умов будзагонівців, перевірена кількість будматеріалів, що приготували для нас ліспромгосп. І в результаті — укладення договору, згідно з яким за 2 місяці повинні виконати всі будівельні роботи за обсягом близько 200 тис. карбованців. Крім того, додатково укладено договір ще на 65 тис. крб. — будуватимемо клуб в селищі Піонерському.

Хлопці у нас в загоні підібралися чудові, в основному студенти юридичного і фізичного факультетів. Багато з них вже побували в будзагонах. І вже зараз комісар загону Григорій Волосатий розпочав формування лекторської групи, колективу художньої самодіяльності. І це не так важко зробити — адже будзагонівці — члени групи правової пропаганди юрфаку, і цілий ансамбль — Л. Богуславський (ударні інструменти), Л. Мартинюк (гітара), В. Бернас (гітара) та інші.

Житимуть будзагонівці в місцевій школі. У вільний час ми проведемо безкоштовний ремонт кількох приміщень, допоможемо в підготовці до нового навчального року. У нашому загоні є художники. Це В. Чеботаров та Л. Богуславський. За їх допомогою ми залишимо школі на згадку стенд «Одеський університет». І, звичайно ж — навеличку бібліотеку. Все це, безсумнівно, буде нашим скромним внеском у патріотичний рух «Комсомол — сільський школі».

Наш загін з нетерпінням чекають у Піонерському ліспромгоспі. І тому ми робимо зараз все, щоб добре підготуватися до роботи й успішно виконати всі виробничі завдання.

Працюватиме під девізом: «Четвертому визначальному — ударну працю студентів!».

Сесія — найвідповідальніша пора у студентському житті. Саме зараз більше, ніж будь коли, студенти заповнюють зали бібліотек, частіше відвідують учбові кабінети. Бібліотекарі — вірні помічники студентства. Вони уважно прислухаються до запитів студентів, турботливо виконують їх вимоги.

На фото: бібліотекар Т. М. Заболотна (на передньому плані) видає книги студентці V курсу геофаку Ларисі Северенчук, а бібліотекар О. О. Заніна підбирає літературу для студента-біолога Олександра Черневського.

Завідувача каталогом наукової бібліотеки університету Лідія Олександрівна Борисенко (зліва) допомагає підібрати літературу студентці-заочниці VI курсу філфаку Ніні Бродецькій.

Завідувача читальним залом Світлана Михайлівна Старицька видає літературу старшому науковому співробітнику проблемної лабораторії № 2 О. Г. Волошину.

Фоторепортаж О. ЛЕВИТА.

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ І. ФРАНКА

Такий надзвичайно важливий та актуальний проблеми нашого літературознавства була присвячена міжвузівська наукова конференція вчених-філологів ряду вузів нашої країни. Її організатори — філологічний факультет Одеського державного університету і обласна організація товариства «Знання» — провели велику підготовку по розробці тематики наукового форуму та залученню до його роботи найвизначніших вчених — франкознавців.

На пленарному та секційних засіданнях було заслухано та обговорено 36 доповідей і повідомлень. Серед них — наукові роз-

відки професора І. М. Дузя (Одеса) — «Свігове значення творчості Івана Франка», доктора філологічних наук І. І. Дорошенка (Львів) — «Інтернаціональні мотиви в творчості Івана Франка-критика», професора А. П. Бойчука (Кіровоград) — «Мотиви інтернаціонального єднання у сатиричній прозі Івана Франка», доктора філологічних наук П. П. Охрімченка (Суми) — «Іван Франко про Білорусію та білоруську літературу», доцентів Н. С. Над'ярних (Москва) — «Творчість Івана Франка і розвиток реалізму в літературі народів СРСР», Ф. М. Білецького (Дніпропетровськ) — «Іван Франко про інтернаціональне та національне в гуморі», Г. В. Павленка (Ужгород) — «Роль і місце Івана Франка в міжслов'янських і слов'яно-німецьких культурних зв'язках», М. Й. Шалати (Дро-

гобич) — «Іван Франко про загальнослов'янські інтереси в революції 1848 року» та ряд інших. По закінченні конференції вчені виїхали на зустріч з колоспниками та інтелігенцією Березівського району. Виступи в районному Будинку культури, в колоспні імені XXII партійного з'їзду, яким керує прославлений організатор колоспного руху двічі Герой Соціалістичної Праці П. П. Ведута, і в сільгоспартілі «Росія» викликали живий інтерес численних слухачів.

Учасники міжвузівської конференції прийняли одностайне рішення про видання наукового збірника та продовження вивчення проблеми інтернаціоналізму української дожовтневої літератури.

Т. МИХАЙЛЮК,
лаборант кафедри
української літератури ОДУ.

Лекції у гуртожитку

Виховання радянської молоді в дусі комуністичної моралі, марксистсько-ленінського світогляду є одним із актуальних завдань на сучасному етапі будівництва комуністичного суспільства.

Важливе місце цим питанням відведено в ідейно-виховній роботі серед студентів, що проживають в гуртожитку № 2.

Так, у квітні цього року для мешканців гуртожитку були прочитані лекції доцентом кафедри історії КПРС В. В. Сеньошкіним «Ленін про комуністичну мораль» та доцентом кафедри філософії І. Г. Батюком «Духовна культура і релігія». Студенти залишилися задоволені змістовними й цікавими лекціями, вичерпними й кваліфікованими відповідями на свої численні запитання. Багато лекцій прочитано у травні.

Були висловлені побажання і в майбутньому практикувати читання лекцій для студентської аудиторії з проблем комуністичного виховання.

В. КОВАЛЬЧУК,
комісар гуртожитку № 2.

СПАРТАКІАДА СТАРТУЄ

Стартувала VI Спартакіада народів СРСР, присвячена 30-річчю перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

З кожним днем все більше й більше спортивних організацій і організацій ДТСААФ підіймають прапор змагань.

В програмі змагань — 42 види спорту, в тому числі 15 — військово-технічних.

VI спартакіада Одеської області з військово-технічних видів спорту буде проходити в три етапи.

Перший етап — це масові змагання з окремих видів і багатоборства ГПО в первинних організаціях Товариства.

Другий етап (1974—75 рр.) — спартакіади в районах, містах і в області з багатоборства ГПО та видів спорту.

Третій етап (1975 р.) — фіналь-

ні змагання VI спартакіади Одеської області, які стануть оглядом масовості спорту і високих досягнень спортсменів міських, районних комітетів ДТСААФ, переважною їх готовності до участі в фінальних змаганнях VI спартакіади УРСР.

Комітет ДТСААФ університету обговорив і затвердив план заходів по програмі VI спартакіади з військово-технічних видів спорту.

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу колектив університетської організації ДТСААФ взяв на себе підвищені зобов'язання, зокрема по підготовці спортсменів-розрядників. І ці зобов'язання успішно виконуються.

В організаціях Товариства разом з військовою кафедрою, кафедрою фізичного виховання і іншими громадськими організаціями

ВНЕСОК У НАУКУ

У цьому році відзначається 250-річчя заснування Академії наук. Про вчених, які зробили видатний вклад у науку, ми розповідаємо сьогодні.

Відкриття І. І. Мечникова, І. М. Сеченова, О. О. Ковалевського та інших послідовників М. Ломоносова, Ч. Дарвіна та інших ввійшли до золотого фонду вітчизняної та світової науки.

Завдяки піклуванням І. І. Мечникова в Одесу до роботи в університеті були запрошені не тільки всесвітньовідомі О. О. Ковалевський та І. М. Сеченов, але й такі видатні вчені, як М. О. Умов, О. А. Веріго, В. В. Зеленський, П. А. Спіро та інші.

Вихованець Новоросійського університету А. О. Сапегін (1883—1946) з 1910 р. став приват-доцентом, з 1917 р. — екстраординарним професором Одеського університету, а з 1929 р. він дійсний член АН УРСР.

Свої дослідження вчений присвятив генетиці, тоді ще досить молодій науці.

Тривалий час передній край біологічної науки в нашому університеті очолював Д. К. Третяков, який працював у нашому вузі з 1912 по 1941 рр.

Д. К. Третяков в 1909 р. захистив в Петербурзькому університеті магістерську дисертацію. До 1915 р. була завершена велика праця «Органи чуття річної міноги», яка була намічена для захисту в Московському університеті в 1917 р. Але умови громадянської війни перешкодили поїздки дисертанта в Москву, і Д. К. Третякова було затверджено в ступені доктора біологічних наук «за сукупністю праць».

Людина широких інтересів, Д. К. Третяков багато виступав з лекціями і зі статтями в пресі на антирелігійні теми. Він друкував також оповідання в одеській пресі, а в університетському збірнику 1939 р. вмістив статтю «Великий поет-революціонер», де йшла мова про атеїзм Т. Г. Шевченка.

Роки аж до 1941 були присвячені перш за все порівняльній анатомії — будові ока риб, амфібій і ряду ссавців, особливо ж будові органів сейсмочувливої системи (органів бокової лінії) риб, на основі різниці якої у різних рядів і родин риб автор пізніше дав свій варіант системи риб.

Працював учений і над іншими темами. Після війни Д. К. Третяков залишився працювати у Києві як дійсний член АН УРСР.

Учнем академіка Д. К. Третякова є професор біологічного факультету, завідувач кафедри гідробіології Ф. С. Замбриборщ.

Нині на біологічному факультеті працюють члени-кореспонденти АН УРСР професори М. П. Савчук та В. П. Тульчинська.

Розвиток хімічної науки в нашому вузі бере свій початок з часу створення Новоросійського університету. За свою понад сторічну історію університет дав людству всесвітньовідомого вченого-хіміка, вихованця університету М. Д. Зелінського (1861—1953). Працював М. Д. Зелінський в нашому університеті до 1893 р., захистив тут магістерську і докторську дисертації. Це

був період напруженої діяльності, період становлення наукових інтересів молодого вченого, який створив згодом у Московському університеті всесвітньовідому школу хіміків-органіків.

Виступаючи як наполегливий організатор наукової роботи, учений згуртував навколо себе і виховав плеяду учнів.

Займаючись дослідженнями з органічної хімії, М. Д. Зелінський цікавився і суміжними галузями наук. Особливо плідними були його хімічні дослідження, зв'язані з проникненням хімії у фізику, біологію, геологію та інші науки.

М. Д. Зелінський був першим хіміком, який зацікавився вивченням Чорного моря.

Особливо плідною була, звичайно, діяльність академіка М. Д. Зелінського в галузі органічної хімії. Вона збагатила науку, принесла велику користь людям, які працювали з ним, вчилися у нього майстерності експериментатора і сміливості мислення вченого.

Лабораторія нашого університету з гордістю носить його славне ім'я.

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції роботи хіміків-органіків нашого університету набрали ще більшого розмаху. Після цілого ряду реорганізацій кафедри органічної хімії вона продовжила успішні наукові дослідження в традиційному для хіміків-органіків напрямку. Починаючи з 90-х років минулого сторіччя і до 1940 року дослідження хіміків-органіків в університеті очолював видатний радянський вчений, вихованець університету, член-кореспондент АН СРСР професор П. І. Петренко-Критченко (1868—1943).

Одеський учений був добре відомий науковій громадськості нашої країни, а також за кордоном. У 1932 р. його обрано членом-кореспондентом АН СРСР. З 1933 по 1940 рр. він завідував кафедрою органічної хімії нашого університету.

Наукові інтереси вченого визначились з самого початку наукової діяльності. Його цікавила проблема взаємного впливу атомів у молекулі, зокрема, просторові перешкоди, а також проблеми стереохімії і впливу будови на властивості у широкому розумінні.

Роки після революції були особливо плідними в діяльності видатного хіміка. В цей період він виконав два важливих цикли робіт, присвячених вивченню впливу будови на реакційну здатність органічних сполук.

Працювало на хімічному факультеті багато інших видатних вчених. Зокрема, на кафедрі неорганічної хімії—вихованець Одеського університету, член-кореспондент АН УРСР професор Є. С. Буржесер, академік О. Н. Фрумкін та інші.

Нині на хімічному факультеті працює член-кореспондент АН УРСР професор О. В. Богатський. З нашим вузом зв'язані імена багатьох вчених й інших наук, які нині широко відомі як у нашій країні, так і за рубежом.

Л. ШВИДЧЕНКО.

Суздальцев і Б. Мальцев.

Та попереду чекає ще багато роботи.

Будуть проведені змагання із стрільби на першості університету серед факультетів і співробітників, тривають масові змагання по складанню норм ГПО. Готуються змагання по прийому і передачі радіограм на ключі, по радіо, з військово-прикладного і автотомобільного багатоборства.

До участі в цих змаганнях запрошуються члени Товариства, всі бажаючі.

Результати VI спартакіади будуть визначатися по чотирьох основним показникам. Це — кількість учасників змагань, число підготовлених спортсменів-розрядників, значків ГПО і результати участі спортсменів і збірних команд університету у змаганнях вищих рангів.

Г. АХЛАМОВ,
голова комітету ДТСААФ
університету, Заслужений
раціоналізатор УРСР.

ПУШКІН МОВАМИ СВІТУ

6 червня літературна громадськість відзначатиме 175-річчя з дня народження О. С. Пушкіна. Це не тільки великий російський поет свого часу, але й великий поет всіх народів і всіх століть, — відзначав В. Г. Белінський.

О. С. Пушкін рано увійшов у світову літературу. Перші переклади його творів з'явилися на німецькій і французькій мовах у 1823 році. Ще за життя Пушкіна в іноземних збірниках з'явилися відгуки про молодого російського поета, в якому поєдналися блискучий талант художника з благородною незалежністю характеру.

Волелюбний поет-мислитель, який досяг вищої майстерності слова, — такий Пушкін у відомих оцінках Маркса, Енгельса, Міцкевича, Проспера Меріме. У 1937 році Ромен Роллан приєднався «всім серцем» до шанування Пушкіна із словами: «Я бажаю, щоб зростала його слава». «Пушкін, збережений своїм народом-гігантом, виблискує для всіх народів», — сказав чилійський поет Пабло Неруда.

Слух про поета не тільки пройшов «по всій Русі великій», але й відзвучав у всіх передових країнах світу.

Сьогодні ми друкуємо листа учнів Одеської школи № 29, в якій проходили практику студенти історичного факультету, про роботу шкільного пушкінського музею. В повненні цього музею взяли участь наші студенти. Ось що розповіли школярі у своєму листі:

Нещодавно у бібліотеці імені К. Г. Паустовського відбувся святковий вечір, присвячений інтернаціональній дружбі. Великий інтерес у слухачів викликала розповідь учениці школи № 29 Ірини Бондаренко про роботу шкільного пушкінського музею, який був створений три роки тому. Одна із секцій юних пушкіністів називається «О. С. Пушкін мовами світу». Одеські школярі встановили

контакт з школою № 133 м. Софії (НРБ), яка носить ім'я великого російського поета. Навчання у цій болгарській школі ведеться російською мовою вже з першого класу. Болгарські друзі надіслали радянським дітям вірші О. С. Пушкіна у перекладах видатних болгарських поетів.

З Німечької Демократичної Республіки до школи було надіслано повість «Капитанская дочка»

німецькою мовою.

Активно відгукнулися на прохання учнів про допомогу ім у збиранні матеріалів до шкільного музею польські товариші. Вони надіслали «Пиковую даму», «Евгеній Онегін», «Капитанську дочку» та інші твори поета польською мовою. Крім того, надіслали фотографії будинку № 32 на Єрусалимській вулиці м. Варшави, де в 1887 році були встановлені бюсти Пушкіна і Адама Міцкевича. У 1944 році фашисти варшавські знищили ці скульптурні пам'ятники, виконані талановитим майстром Андрієм Прушинським. На пам'ять про дружбу двох великих поетів варшав'яни у 1949 році відновили бюсти і встановили меморіальну дошку.

До святкування 175-ї річниці великого поета юні пушкіністи школи № 29 підготували виставку «Пушкін мовами світу». Тут представлені твори поета англійською, німецькою, іспанською, болгарською, румунською, арабською, урду та іншими мовами світу.

Учні школи звертаються до своїх старших товаришів з проханням допомогти їм розширити експозиції шкільного музею і поповнити виставку «Пушкін мовами світу».

**В. КРАВЧЕНКО,
В. КУЧЕРЕНКО,
С. ПЕРВАК,
Л. ЧЕРНОВА,
учні 9 класу
школи № 29 м. Одеси.**

ЗАРАДИ ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ

110 років тому було створено Добровільне Товариство Червоного Хреста. В деяких мусульманських країнах воно має назву — Товариство Червоного Півмісяця, емблему Червоного Лева і Сонця обрав Іран.

Але ще задовго до створення цього Товариства вперше думка про громадську допомогу потерпілим у боях була висловлена в 1654 році російським прогресивним діячем Ф. М. Ртищевим, який ще в російсько-польську війну залучав населення до надання допомоги пораненим і хворим, організовував збір коштів для викупу і повернення на батьківщину російських полонених. Під час нашествия Наполеона в 1812 році в різних містах Росії виникли комітети, які займалися збиранням пожертвувань для придбання медикаментів, розмичували поранених, трудовлаштовували інвалідів.

Така передісторія Товариства. Основи сучасної організації Червоного Хреста були закладені нашим співвітчизником, відомим вченим і геніальним хірургом М. І. Пироговим і простою російською жінкою, яку назвали в народі Дашею Севастопольською, багатьма іншими сестрами милосердя ще в Кримську війну 1853—56 років. Через вісім років — 22 серпня 1864 року — Женевська конвенція проголосила право поранених на покровительство і недоторканність медично-санітарних установ, встановила розпізнавальні знаки. Велика заслуга в цьому громадського діяча Швейцарії Анрі Дюнан.

Після перемоги Великого Жовтня, незважаючи на велику зайнятість невідкладними державними справами, багато уваги Товариству Червоного Хреста приділяв Володимир Ілліч Ленін. Він говорив: «Нам потрібен такий Червоний Хрест, який вірою і правдою служив би державі робітників і селян...». (Сьомого серпня 1918 року В. І. Ленін підписав спеціальну постанову про організацію і завдання Червоного Хреста в нашій країні).

Радянське Товариство входить у створену в 1919 році Лігу товариств Червоного Хреста, яка зараз налічує 113 країн. В його активі зараз 18 мільйонів чоловік. Ця величезна армія патріотів активно допомагає органам охорони здоров'я проводити профілактичну роботу і пропаганду медичних знань на виробництві, в учбових закладах, серед населення.

Величезну роль відіграє Товариство зараз, в мирний час. Його представники надають допомогу потерпілим від стихійного лиха, при епідеміях, комплектують кадри безвідплатних донорів, проводять численні оздоровчі заходи.

Щороку гідне поповнення в Товариство Червоного Хреста приходить і з нашого університету. Успішно склали випускні іспити студенти, що пройшли курс навчання з медичної підготовки. З 276 студентів відмінні й добрі оцінки одержали 270 чоловік. Особливо відзначили голова комісії В. З. Зубаренко і його заступник С. Я. Шпак знання студенток юридичного факультету Люби Федчер та Іри Степанової, історичного — Зінаїди Панченко, Валентини Сандул і Людмили Семенової, факультету романно-германської філології — Тетяни Мах і Зої Сагайдак, українського відділення філфаку — Аліси Радько, Ольги Токмакової і багатьох інших. Важливо відзначити, що добрим успіхам передувала систематична серйозна підготовка, добре відвідування, висока дисципліна всіх, хто займався медичною підготовкою. У повному складі безвідплатно здала кров 301-а група та ряд інших.

Ми пишаємося нашою чудовою зміною, яка, одержавши благородну естафету від старшого покоління, гідно пронесе її через все своє життя.

**К. ГРЕЧАННИЙ,
голова комітету Товариства
Червоного Хреста університету.**

П'ять хвилин на іспиті

Ми — майбутні вчителі. Але ж може статися так, що людині буде потрібна негайна медична допомога. Ми трішечки пишаємося, бо зможемо подати їй цю допомогу, бо маємо другу кваліфікацію — медичних сестер. Ще кілька годин, і нам вручать свідоцтва, а поки що — екзамен, до речі, найперший державний у житті.

У великій аудиторії не зовсім звичні прилади: хірургічні інструменти, ліки, шприци, бинти. Але дівчата вправно працюють з ними. Коли б це не в університетському корпусі було, то можна було б подумати, що це майбутні лікарі екзаменуються. Добре, чесне слово, добре. Так, мабуть, думають і викладачі В. М. Чулошников, Н. М. Кнуренко, бо такі схвально похитують головами: «Молодці, дівчатка!»

Екзамен триває. Тих, хто вже склав його, можна поздоровити, а тим, хто тогується, зичимо успіху.

**О. ГИРЯ,
студентка III курсу філфаку.**

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ МЕДСЕСТРИ

«Тихо! Ідуть екзамени!» Такі слова знайомі всім. Кожний рік вони з'являються на дверях аудиторій. Дівчатка в білих халатах зграйкою злетілися до дверей. Останній погляд в конспект... Залікова... Ручка... «Шатохіна!» — по списку викликає староста. «Ні пуху, ні пера!» — напівсерйозно-напівжартома хтось навздогін... Ми — в екзаменаційній аудиторії. Тут немає зайвих розмов. Тут панують стриманість і діловитість — звичайна робоча обстановка. Дві студенток чітко і красиво. Апарат Рівароччі, кисневий інгалятор — все підвладне рукам студенток, які складають екзамен з медичної підготовки.

Але ось всі тривожі позаду. Екзамен пройшов успішно. Хочеться окремо відмітити студенток геолого-географічного факультету Левченко і Шатохіну, студенток істафаку Донченко і Петрусенко. Вони не тільки склали екзамен на «відмінно», але вони ще й донори, активістки Червоного Хреста.

Завідуючий обласним відділом охорони здоров'я В. З. Зубаренко гаряче поздоровив дівчат з присвоєнням їм високогуманного звання радянської медсестри.

**В. ДОЦЕНКО,
студентка III курсу істафаку.**

СПАСИБІ ЗА НАУКУ

Люди в білих халатах. Скільки тепла в їхніх очах. Ці люди лікарі. Вони несуть життя.

Я пригадую перші дні навчання в університеті і день, коли ми вперше одягли халати лікарів, такі незвичні для нас (адже нас чекає зовсім інша професія!). Але ж ой як швидко плінуть роки! Сьогодні ми складаємо випускний іспит. Хвилюємось. Тихенько хтось прошепотів: «Ой, як страшно...» А насправді — навпаки. Підбадьорливі посмішки К. В. Гречаного, Н. М. Кнуренка — наших викладачів — допомагають заспокоїтись. Ці люди не раз піклувались про нас, поспішаючи на заняття, завжди заклопотані

й задумані. Але в душі їх пвіли посмішки для нас. От і Наум Миколайович Кнуренко, неначе суворий. На перший погляд. Але ми переконалися, який він чуйний і добрий, яка гарна в нього душа.

Костянтина Володимировича Гречаного ми знаємо ще з колгоспу, де ми були на сільськогосподарських роботах. З того часу ми прийняли в свою студентську сім'ю цю людину, в якій молоде серце. Щире вам спасибі, дорогі. Спасибі за суворість і доброту, спасибі за науку, спасибі за те, що допомогли нам теж стати схожими на вас — людей в білих халатах.

**А. РАДЬКО,
студентка III курсу філфаку.**

КОМЕНТАРІ, ЯК КАЖУТЬ, ЗАЙВІ

Наш університет з давніх літ допомагає Товариству Червоного Хреста готувати медичних сестер. Крім основної професії студентки на протязі трьох років вивчають медицину, оволодівають спеціальністю медичної сестри. Три роки — не дуже багато, і ось... — Товаришу голова комісії, перша академічна група в повному складі з'явилася для складання державного іспиту. Рапортувала староста групи Ірина Зеленюк.

Державний екзамен почався. Він трохи не схожий на інші: всі студентки в білих халатах, а викладачі — лікарі. Але питання схожі на всі на світі екзаменаційні: «А чому? А як?»

На підготовку дається немало часу; перше хвилювання вже пройшло, і студентки відповідають спокійно і впевнено. Тетяна Танкова, Олена Марценюк, Людмила Волканова, Ірина Іванова... Ну, що ж, суворі екзаменатори задоволені.

Перед екзаменаційною комі-

На практичних заняттях. Фото Є. ВОЛЯНСЬКОГО.

що ви теж належите до представників найгуманнішої професії — лікарів, пам'ятайте, що ви — сестри милосердя», — сказав С. Я. Шпак.

А тепер, мабуть, варто навести деякі цифри. В першій академічній групі III курсу російського відділу філологічного факультету 20 студенток. З них 16 одержали оцінку «відмінно», 4 — «добре». Красномовно? Мабуть, так. Коментари, як то кажуть, зайві.

**О. КОЛЬЦОВА,
студентка III курсу філфаку.**